כופן שסיובל נוהג. כל מכירת קרקע לפירות שכרי חוזר הגוף ביובל: **מדשמע דפירא נמים.** ולאו לדשמעת למקנייה לגברא לפילו שנה אחת: **סקונה שני לילנות כפוך שדהו של מכירו.** דקי"ל בבבא בתרא (דף פח.)דלא קנה קרקע הלכך לימו קורא דלא מלי למימר"פרי האדמה לשבר כתת לי": **סה שלנה.** דקיימא לן דקנה קרקע מחמתין וביניהן כמלא תורה וסלו: **מכיח וקורא.** ותע"ג דהדרה ביובל: **מחלוקת.** דרים לקים ורבי יוחנן: **כיובל שני.** שמעו ישראל, שכבר הורגלו להחזיר קרקעות,בשביל קלמר רים לקים מבית ולימו קורא דשמעת דשמיה דמוכר דוולי הדרה ליה וזה בעות שיחזילנה: [**כיובל רשמון**]. כל הני מתניתא ביובל רשמון: **כשני.** קנין פירות לי כקנין הגוף דמי לי לה: **שדה מחוזה.** שם הקדישה ולא גחלה קודם ליובל ומכרה גיובר לשבר לימה נגחלת עוד וכשהיא יולאה ביובל מיד לשוקמה מן הגיובר, מחלקת לכהנים שנת' (ויקרא כז) ושם לא יגחל שם השדה וגו' והיה השדה בלאתו וגו' **ושדה מקנה** כשהקדישה ולא גחלה ומכרה הגיובר כשהיא יולאה ביובל מוחזת לבעלים הרלשונים שמכרוה למקדיש שנלמר "בשנת היובל ישוב השדה לשבר קנהו מאתו וגו': **מניין לנוקף שדה מלכיו ופקדישה.** מהי לכיו בעודה בידו שדה מקנה: **ולשבר כך שם לכיו.** ועכשיו לו לחוזה: **מניין שסשה לפניו כשדה שמוזה.** שם לא גחלה ומכרה הגיובר שיולאה לכהנים ביובל: **שבר לא משדה אחוזתו. קרא יתירא הוא: שדה שלוקח לו מאביו ירושה.** בשעה שהקדישה להיות לו שדה לחוזה לעולם: **יכסה ו כו'.** וכל שכן שת לכיו ולשבר כך הקדישה דכשעת הקדש כבר היתה לחוזה: **ר' מליר לומר.** זו לינה שדה לחוזה ולחוזק לו מהתם לכיו שמכרה לו וקרא כי לחת לשת לכיו ולשבר כך הקדישה לחת: כיי גרסינן ולילו לר' יהודה ור' שמעון שת לכיו הקדישה לחת לשבר קרא שלי לאו בהא קמיפלגי כו' ולא גרסינן הכא לחת לאו לחזלי בשבר פדיון ובשם ערכין (דף יד:)גרסינן לה: **לא לריכא קרא.** לאי לריכא קרא, הקדישה ולחא"כ שת לכיו שלא לאו: **קנין פירות.** שקדישה קנויה לו מלכיו כשעה שמת לכיו וקנין פירות הוא שהרי כיובל עוסק: **בקנין הגוף דמי.** וכי מייה לכיו לו ירים מידו ולא הויא ליה לחוזה הלכך אי לאו דלריכיה קרא לה הוה לשיפל דשיחוי כשדה לחוזה ולשבריך קרא לשת לכיו ולשבר כך הקדישה: **לאו כקנין הגוף דמי.** וכי מית לכיו ירים גופה הלכך לשת לכיו ולשבר כך כו': **כקנין הגוף דמי.** ומאן דשת לכיו ולשבר כך הקדישה, לריכיה קרא: **והכא קרא לשכאו ודרוש.** לרבויי מיה לף הקדישה ולשבר כך שת לכיו, לשם כן לא שלי מרבי לשת לכיו ולשבר כך הקדישה: **לכתוב קרא לשבר לא לחוזתו.** ולא לכתוב"שדה": **לקוטות הן.** דשין בריתה והוי כמו שהשליטו חלקיהן: **ומחזירין ביובל.** משום מצות יובל לא קריכן בה שדה מקנה שלא שדה לחוזה: הדרן עלך השולח וכיון דשמר יהושע כל לקיחה שבשעת יובל בכקנין הגוף דמי ואין מניח שלא ביהושע שלא נחלקו פירות לסיטו כל לקיחה שבשעת יובל בכקנין הגוף דמי ואין מניח שלא ביהושע שלא נחלקו ישראל מד בר מד שלא היו לו ולאביו ולכל הדורות למפרע עד יהושע שי בימי יהושע שלא נחלקו ישראל

כשורים ס"ל מי"ל

ג"ב [כו.] פש. כשורים פ"ל מ"ו

ג"ל אפילו תימא בומן שהיובל נוהג ול"ק

ג"ב שבי ערכין יד. [כו:]

תת נוסח
ב' מקרים:
לקח ב דף מאה"ו
ו) את שדהו הקדישה ואחר"כ הקדישה
ב) פקדישה ואחר"כ את שלו
אחר תנאות את רק (ו) נחוש שהם אחתה או שנם (ב) הוי אחתה על פי רחות דאתרא
לפי שאלה בגיטין קנין פירות אי כקנין גיזה לפי בבחינ האחר תלוי באחת דוחקים קרא ירחיב

[ועיע תוס' ד"ב ג: ד"ה קנין]

קסא א מי"ו פ"ד מהל' מכירה הלכה ז

סמג עשין קלג קמ:

קסב ב מי"ו שם פ"ב הלכה יג:

ג"ל לעיל

קסג ג מי"ו שם פ"ד הלכה ד:

יפה. רש"י **מתנה**
△ קושיות על רש"י לקמן

קסד ד מי"ו שם פ"ב הלכה יג:

קסה ה מי"ו שם פ"ד הלכה ו:

קסו ו ו מי"ו פ"ד מהל' מכירה הלכה כח:

בזמן שהיובל נוהג, ר' יוחנן אמר מביא וקורא ר"ל אמר "מביא ואינו קורא רבי יוחנן אמר מביא וקורא-קנין פירות בקנין הגוף דמי ר"ל אמר מביא ואינו קורא-קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי, וצריכא: דאי אתמר בההיא קאמר ריש לקיש דכי לא נחית לארעתא דפירא לא נחית,אבל בהך דארעתא דנופיה לא נחית אימא מידי ליה לר' יוחנן ואי איתמר בהא אמר רבי יוחנן אבל בהך אימא מידי ליה לריש לקיש צריכא: *תקנה אילן וקרקעו כביא וקורא הלכה כמאי עסקינן בזמן שאין היובל נוהג, *תקנה שני אילנות בתוך שדהו של חבירו מביא ואינו קורא הא שלשה מביא וקורא, ה"נ בזמן שאין היובל נוהג,והשתא דאמר רב חסדא *מחלוקת ביובל שני אבל ביובל ראשון דברי הכל מביא וקורא ראכתי לא סמך דעתייהו *ל"ק הא ביובל ראשון הא ביובל שני, לימא כתנאי: *מניין ללוקח שדה מאביו ומקדישה ואח"כ מת אביו מניין שתהא לפניו כשדה שאינה אחוזה? ת"ל "אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו" שדה שאינה שדה אחוזה יצתה זו שהיא שדה אחוזה ואילו שדה אחוזה יצתה זו שהיא שדה אחוזה ואילו לרבי יהודה ור"ש מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא מאי לאו בהא קמיפלגי דר"מ סבר קנין פירות בקנין הגוף דמי ובהא במיתת אביו הוא דלא ירית,אלא מידי והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה צריך קרא רבי יהודה ור"ש סברי קנין פירות לאו בקנין הגוף דמי ובהא במיתת אביו השתא הוא דקא ירית והלכך מת אביו ואח"כ הקדישה לא צריכא קרא וכי איצטריך קרא להקדישה ואח"כ מת אביו הוא דאיצטריך,אמר רב נחמן בר יצחק לעולם אימא לך *בעלמא כסברי ר' יהודה ור"ש שקנין פירות בקנין הגוף דמי והכא רבי יהודה ור"ש קרא אשכחו ודרוש: לכתוב רחמנא אם את שדה מקנתו אשר לא אחוזתו מאי "מישדה אחוזתו" שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה, א"ר יוסף אי לאו דא"ר יוחנן קנין פירות בקנין הגוף דמי *לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש *דא"ר אסי א"ר יוחנן האחין שחלקו לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל,ואי ס"ד לאו בקנין הגוף דמי לא משבחת דמיתי ביכורים אלא חד בר חד עד יהושע בן נון,אמר רבא קרא ומתניתא מסייעי ליה לר' יוחנן

בממפר

לא דכ"ע קנין פירות בקנין הגוף דמי. דימוית בעלמא הוא דרבי יהודה אית ליה בהמוכר (ב"ק דף 5.) גבי דין יום לו יומים ללמו בקנין הגוף דמי": **אי** לאו דלמר ר' יוחנן קנין פירות כו'. מקשה דרבינו תם ותמו מלתו ידיעו ורגליו דקיימא לן כרים לקים ללמו בקנין הגוף דמי כדלמרינן ברים המוכר (יבמות דף לו:) וקיימא לן נמי דבדלתוריימא לין ברירה דבסוף מסכת בילה (דף לח.) פסקינן כרבי לוסנית ורב נחמן דקיימא לן (כתובות י.) כוותים בדיני "ולמרינן ברים פרק ב' דקדושין (דף מב:) התם שמלקו שרבי לין כלקוחות פחות משוות נקנה מקח ופסקינן נמי בהמוכר לת הבית (ב"ב דף סה:) לשין להן דרך זה על זה המוכר בשין "רשה מוכר לשמע לקוחות הן והא דפסקינן בפ' בית כור (שם דף קו.) כרב לשמר בעלה מחלוקת לשו משום דיורשין הוו שלה משום בלקוחות בשתריו ויורשין דקשמר רב לשו יוכשין ממש שלה כלומר כיורשין וברוב ספרים גרסינן הכי בפרק קמח דבבא קמא (דף ס.) ומיהו רב לשי לשמר יחלוקו ומספקא ליה לי יוכשין הוו היינו יורשין ממש כדמוכח בפרק יש בכור (בכורות דף מח.) גבי חמש ושה חלי חמש ורבי יוחנן החשין שחלקו לקוחות הן לשו היינו רב לשי לי נמי הא דפסקינן בגדיים בפרק השותפין (דף מו:) כר"ש בן יעקב בשותפין שנדרו שלה זה משה לשותר ליבם לשנר לשו משעמיה דטעמיה משום ברישה דכתוכת בפרק הפרה (ב"ק דף נח:) שלה משום דויבור הוא כרבינא בחזקת הבתים (ב"ב דף מז:) ומותר במודל הגלה וי"ל דדוקא בהיסת לשובה בשבועה לבנו מהיום ולשחר מיתה קיימא לן כרים לקים ללמו בקנין הגוף דמי משום דשבח לגבי ברת לשולי ממיל דהכי מלרין להו בפרק יש נוחלין (שם דף קו:) לשרי מילי דרים לקים להכת ולהסם לשבל בעלמא קיימא לן דבקנין הגוף דמי ושף על גב דקשמר הכת רבא קלי ומתניתא מסייעי ליה לרים לקים לרבא לן סבירא ליה הכי לשם לא כן לא מלא ידיו ורגליו דרבא סבר לקוחות הן בפרק ג' דקדושין (דף מב:) ובפרק הזהב (ב"מ דף מח.) קשמר רבא נמי גבי מוכלת(יבמות דף לו.) ור"ל דדוקא רבי יוחנן לית ליה שהר דמחזירין זה לזה ביובל שבל שהר לשולי לקוחות סבירי לע"ג דלקוחות הן לין מחזירין המכר הוא דשמר רחמנא דליהדר יובשה ומכה לא והשתא שני שפיר "וא"ת לרבי יוחנן דמחזירין זה לזה ביובל מו לא מבשחת שדה מחוזה דכולהו הוו שדה מקנה ולא מתחלק להכתים וגם יפלוה בשוויה ולא בית זרע מומר שעורים בחמשים שקל כסף וי"ל כיון דתחת זו מחזור לו לחבית

[ועיע תוס' סוכה כה. ד"ה כי יהודה ותוס' ב"ק פח: ד"ה הכי ותוס' כתובות נב: ד"ה שמר ר' יוסי]